

”Juutalainen näkökulma pelastukseen”

Meidän aiheenamme on tänään pelastus. Juutalainen näkökulma pelastukseen. Täytyy heti tunnustaa, etten ole kovin hyvin perillä kristillisestä teologiasta. Olen juutalainen ja minulla on juutalainen näkökulma asioihin. Siitä minä voin teille kertoa. Mitä pelastus on juutalaisille? Jos me kysymme, mikä juutalaisella kansalla on tänään hätänä, mistä kansan tulee pelastua, niin juutalaiset vastaavat teille, että me olemme nyt karkotuksessa. Jopa sekin juutalainen, joka asuu Jerusalemissa, Jerusalemin vanhassa kaupungissa; vaikka hän asuisi viiden minuutin matkan päässä Itkumuurilta, hänkin sanoo elävänsä karkotuksessa.

Joka Pesach-juhlan aikana, kun kokouksemme päättyy, juutalaiset sanovat toisilleen: Ensi vuonna Jerusalemissa. Myös ne, jotka asuvat tänä päivänä Jerusalemissa. Koska Jerusalem ei ole vielä rakennettu. Se on tänä päivänä suuri kaunis kaupunki, 600 000 asukasta. Mutta me pidämme sitä niin kuin tuhottuna kaupunkina, koska keskustassa olevalla Temppelevuorella on toistaiseksi vielä moskeija juutalaisten kaikkein pyhimmällä paikalla. Ei ole uhraamista, siellä ei ole juutalaisilla valtaa. Meillä on maassa demokraattinen juutalainen hallitus, mutta Daavidin valtaistuini on tyhjä. Sen tähden olemme karkotuksessa. Se on rangaistus, joka on kohdannut juutalaista kansaa kahdesta syystä: temppeli tuhottiin sen synnin tähden, että Jumalan palveleminen keskittyi ulkoisiin muotoihin ja sisältö sekä henki puuttui: ihmisten kesken ei ollut rakkautta.

Talmud sanoo meille, että Jerusalem tuhottiin toisesta syystä. Rabbi Jochanan oli yksi tuhoutumisen todistajia. Hän sanoi, että Jerusalem tuhottiin, koska tuomittiin Tooran mukaan. Hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä hämmästyneinä: Rabbi, minkä lain mukaan sitten olisi pitänyt tuomita? Miksi ei Tooran lain mukaan? Mikä muu laki voi olla kuin Toora?

Rabbi Jochanan vastasi: Laupeuden laki.

Laupeuden tulee olla oikeuden yläpuolella. Sen tähden Israelin kansa joutui karkotukseen. Nämä kaksi syytä on siihen, että Israelin kansa sokeutui henkisesti.

Jom Kippur-juhlan aikana juutalaiset lukevat katumusrukousta. Yhdessä rukouksessa sanotaan, että vanhurskas Messias on kulkenut ohitsemme. Olemme niin kuin vieraassa maassa eikä kukaan palauta meitä kotiin.

Se hätä ja onnettomuus, mitä juutalaiset kokevat ja miltä he tahtovat pelastua, on se, että he ovat vieraassa maassa. Tanach sanoo, että vanhurskas perii maan. Jeshua puhuu siitä vuorisaarnassa.

Maan periminen on juutalaisille pelastus.

Toora puhuu, että Aabraham noudatti kaikkia Kaikkivaltiaan lakeja ja käskyjä. Sen tähden Kaikkivaltias valitsi hänet ja siunasi häntä. 1. Mooseksenkirja puhuu tästä. Kysytään, että miten Aabraham saattoi täyttää kaikki Tooran käskyt. Eihän ollut vielä olemassa mitään käskyjä. Ei ollut vielä annettu Tooraa. Aabrahamilla oli ympärileikkaus, mutta hänellä ei ollut Tooraa. Viisaat kertovat tällaisen esimerkin, että Aabrahamin sisällä oli lähde. Aivan kuin munuaiset olisivat olleet lähde. Siitä lähteestä tuli vettä. Aabrahamissa eli elävä Toora. Se täytti hänet uskolla ja sen uskon kautta hänestä tuli vanhurskas. Hän saavutti vanhurskauden. Hänen luontonsa oli sellainen, että hän noudatti koko Tooraa. Vaikka sitä ei vielä hänelle ollut annettu.

Kun kaikkivaltias lupaa Aabrahamille maan, niin Aabraham kysyy: Mistä minä tiedän, että perin sen? Voiko tämä olla epäuskoa? Eikö se olekin epäuskoa? Mutta Aabrahamista sanotaan, että hän on kaikkien uskovien isä. Mitä se tarkoittaa, että hän kysyy näin Jumalalta? Viisaat selittävät, että mistä minä voin tietää, että lapseni perivät maan. Aabraham sanoi, että olen uskon ihminen ja elänyt uskossa; mistä minä tiedän, tulevatko lapseni elämään samoin? Kun Aabraham esitti tämän kysymyksen, Kaikkivaltias sanoi hänelle, että hänen lapsensa tulisivat asumaan Egyptissä. Sen jälkeen Kaikkivaltias lupaa, että Hän vie kansansa Egyptistä, palauttaa heidät siihen maahan ja toteuttaa tuomion Egyptille. Sen vastauksen Jumala antoi Aabrahamille. Hän sanoi: ”Kansa viedään karkotukseen, mutta pelastan sen ja palautan sen maahan.”

Kun kansa on siinä maassa, joka sille on luvattu, se on pelastus.

Mutta asia ei ole kovin yksinkertainen. Minähän voin ostaa lentolipun ja lentää Israeliin. Ja minä asun Israelissa. Suurin osa Israelin kansasta asuu Israelin maassa. Miksei sitä voi sanoa pelastukseksi? Vaikka juutalaiset tutkijat sanovatkin, että se on pelastuksen alku. Koska Israelin maata ei ole annettu vain asuttavaksi ja eletäväksi. Juutalainen voi elää Israelissa vain, jos hän palvelee Jumalaa. Israelin maata ei ole annettu sitä varten, että siinä vain asutaan. Vaan sitä varten, että palvelee siinä maassa. Sitä varten tarvitsemme temppelin ja kuninkaan. Eli Messiaan.

Jos käännyimme keskiaikaisen juutalaisen oppineen puoleen, Maimonidesin tai Rabbaimin, hän puhuu siitä, että Messiaan tulee rakentaa temppeli ja koota juutalaiset Jerusalemiin Israeliin, tuhota kaikki epäjumalien temppelit ja palauttaa jälleen uhrialttari. Ja kun se tapahtuu, kansa pelastuu. Pelastuu rangaistuksesta, joka on karkotus.

Jeshuan aikana temppeli oli olemassa. Siihen aikaan oli jonkunlainen juutalainen valta. Oli ylimmäinen pappi. Hän osti tämän virkansa. Koko systeemi rakentui lahjonnalle. Silloin ihminen saattoi ostaa lampaan ja viedä sen uhriksi. Papit lopettivat tämän. He alkoivat sanoa, että voit ostaa lampaan vain meiltä. Ja me määräämme myöskin hinnat. Ostat vain niin kuin temppelirahoilla Me vaihdamme myös teidän rahanne näiksi temppelirahoiksi, joilla voi ostaa meille sopivalla kurssilla.

Tällä tavalla oli asiat järjestetty temppelissä. Jeshuan aikana juutalaiset näkivät, miten temppeli mädäntyi. Se oli muuttunut pappien perhebisnekseksi. Sen tähden he puhuivat, että Israel tarvitsee täydellisiä pappeja. He pitivät itseään pelastettuna kaupunkina.

Ensimmäinen ihminen Aadam asui paratiisissa Jumala oli hänet sinne asettanut. Ilmestyskirjassa näemme kaupungin, ja se pitää yhtä sen kanssa, mitä juutalaiset viisaat näkevät. He puhuvat kaupungista, joka on Jumalan nimi, eli neljä-kirjaiminen tetragrammi. Kaupunki nimeltään Hashem tai Adonai. Sitä kaupunkia hallitsee kuningas. Tämän kuninkaan nimi on Hashem tai Adonai. Tämä kuningas on Jumalan pappi. Ja Jumalan nimi on Hashem tai Adonai. Ja kansa, joka siinä kaupungissa asuu, on nimeltään Hashemin kansa tai Adonain kansa. Tämä on pelastus juutalaiselle. Kun kaikki on alistettu Kaikkivaltiaalle. Sitä varten tarvitaan täydellinen pappi, Messias. Ja Messias-kuningas. Ja temppeli Jumalalle. Entä sitten muu maailma?

Juutalaiset puhuvat, että Messias on niin kuin kulmakivi. Kulmakivi asetetaan rakennuksen perustukseen. Jerusalemissa voimme nähdä valtavia kiviä, jotka painavat kymmeniä tuhansia tonneja. Ne on erittäin taitavasti työstetty. Jos me asetamme muita kiviä niitä vasten, niin tulee hyvin tasainen perustus. Ja juutalaiset puhuvat, että jos Siioniin asetetaan se kivi, jonka nimi on Messias, niin juutalainen kansa tulee tiukasti kiinni siihen kiveen. Ja siihen kansaan voi sitten tulla kiinni muita kansoja. Ja tulee tasainen perusta. Täydellinen maailma. Se on käsitys siitä, millainen pelastus tulee olemaan.

Miten tämä pelastus saavutetaan? Toorassa sanotaan: ” Mooses antoi meille lain perintönä Jaakobin seurakunnalle.” Viisaat sanovat, että Tooralla on niin kuin lukumerkitys: 611. Sen lisäksi on vielä kaksi käskyä: ympärileikkaus ja shabatti, jotka annettiin ennen Tooran antamista. Tästä syntyi yhteensä 613 käskyä. Ne ovat ne käskyt, joita ihmisen tulee noudattaa. Toora sanoi, että nousi profeetta Jesaja, ja hän teki näistä 613 käskystä kuusi. Jes. 33:15:

Joka vanhurskaudessa vaeltaa , ja puhuu sitä, mikä oikein on, joka halveksii väärää voittoa, jonka käsi torjuu lahjukset luotaan, joka tukkii korvansa kuulemasta veritöitä ja sulkee silmänsä näkemästä pahaa.

Kun valmistauduin tähän, minulle sanottiin, että suomalaisessa Raamatussa sana totuus käännetään sanalla vanhurskaus. Meidän tulee se muistaa eli vanhurskaus on niin kuin totuus.

Profeetta Miika teki näistä kuudesta käskystä kolme. Miika 6: 8:

Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä.

Jesaja vähensi nämä käskyt kahteen Jes. 56:1:

Näin sanoo Herra: noudattakaa oikeutta ja tehkää vanhurskaus, sillä minun autuuteni on lähellä ja minun vanhurskauteni ilmestyy.

Aamos teki näistä yhden käskyn. Aamos 5: 4:

Sillä näin sanoo Herra Israelin heimolle: Etsikää minua, niin te saatte elää.

Myös Habakuk puhuu yhdestä käskystä. Hab. 2: 4:

Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole suora, mutta vanhurskas on elävä uskostansa.

Eli kaikki Tooran 613 käskyä, jotka Mooses antoi, ne yhtyvät yhteen käskyyn, josta Habakuk puhuu: Että vanhurskas on elävä uskostansa. Ja mistä Aamos puhuu, että etsikää minua, niin te saatte elää. Tarkoittaako tämä sitä, että kaikki muut käskyt on peruttu? Ilmeisesti juutalaisille se ei tarkoita sitä. Samalla tavalla kuin Aabrahamkin täytti Tooran eläen uskosta, samoin juutalaiset on kutsuttu täyttämään koko Toora. Eläen uskosta. Uskosta mihin? Uskosta siihen, mikä on Jumalalle otollista ja mieleen. Se auttaa saavuttamaan rauhan, joka on Jumalan suunnitelma Tämän uskon kautta kansa saa Pyhän Hengen. 2. Moos. 14: 31:

Ja Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki tuhotessaan egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja uskoi hänen palvelijaansa Moosekseen.

2. Moos. 15: 1:

Silloin Mooses ja israelilaiset veisasivat Herralle tämän virren; he sanoivat näin: ” Minä veisaan Herralle, sillä hän on ylen korkea; hevoset ja miehet hän mereen syöksi.

Kommentoijat puhuvat, että kun kansa uskoi Moosesta Korkeimman palvelijana, niin hänen päälleen tuli Pyhä Henki, ja hän sai voitelun Pyhältä Hengeltä. Silloin hän saattoi laulaa. Muistattehan, että Mooseksella oli kankea kieli. Hän ei puhunut kovin hyvin. Kun Kaikkivaltias halusi lähettää hänet, Hän antoi Aaronin hänelle apulaiseksi. Koska Mooses oli kankea kieleltään. Ja yhtäkkiä Mooses laulaa. Miten hän laulaa? Hänelle oli annettu Pyhä Henki. Se oli muutos Mooseksessa. Hänen pyhä tiensä maan päällä alkoi. Hänen tiensä alku. Kommentoijat sanovat, että uskon mukaan ihminen saa Pyhän Hengen. Ja Pyhä Henki, joka asuu hänessä, tekee hänet pyhäksi. Silloin ihminen täyttää koko Tooran. Hänen luontonsa toteuttaa Tooran lakia. Ja laki vie meidät tähän tilaan.

Kaikkien käskyjen ydin, kaikkien 613 käskyn ydin - tai näitten kaikkien kuuden tai kolmen - ydin on Pyhän Hengen saaminen. Muuttuminen pyhäksi.

Talmud sanoo, että Kaikkivaltias haluaa tehdä kansan arvolliseksi; sen tähden Hän antoi Tooran. Se sana: tehdä arvolliseksi tarkoittaa hepreaksi myös: tehdä läpinäkyväksi. Eli poistaa kaikki pimeys, puhdistaa täydellisesti. Se on jumalallisen suunnitelman ydin. Pyhä kansa.

Voi sanoa, että juutalaisille pelastus on pyhyys. Kun olin 3-vuotias, niin meille opetettiin Tooraa. Se oli elämäni ensimmäinen Tooran oppitunti. Pienille lapsille näytettiin aakkosten ensimmäistä kirjainta, alefia, ja kerrottiin. Olin jo ennen sitä kuullut isältä joitakin katkelmia Toorasta. Opettaja kysyi, että tiedättekö, miksi on kirjoitettu, että tuli ilta ja tuli aamu, mutta ei ole kirjoitettu, että tuli 7. päivä. Miksi 7. päivästä ei ole kirjoitettu, että tuli ilta ja tuli aamu? Koska 7. päivä ei ole vielä päättynyt. Kun 7. päivä päättyy, Messias astuu esiin.

Opettaja kysyi sitten, että missä siitä 7. päivästä mainitaan, että on ilta ja aamu 3. Mooseksenkirjan luvun 9 alussa, kun Mooses palaa ilmestysmajaan erämaassa. Siellä ilmestysmajassa temppelissä, siellä on kahdeksas päivä. Siellä on Kaikkein pyhin ja Messias. Näin opettaja puhui meille. Hän sanoi, että on sellainen suuri onnettomuus, kun pappi käy Kaikkein pyhimmässä, eikä halua tulla sieltä pois. Koska hänen on siellä hyvä olla. Siellä on Messias, siellä on Jumalan läsnäolo; pappi ei halua tulla sieltä pois. Mitä tehdä?

Miten voi pakottaa pappia tulemaan ulos?

Toorassa sanotaan, että papin pitää vannoa ennen kuin menee sisälle, että hän myös tulee sieltä ulos. Sana vannominen tulee lukusanasta seitsemän. Eli sanan mukaisesti tämän papin tulee palata 7. päivään. Että hän niin kuin palautuu maan päälle. Muuten pappi jäisi asumaan sinne Pyhimmästä pyhimpään.

Tämä muistuttaa Jeshuan kirkastumisesta. Pietarikin sanoi, että jääkäämme tänne, meillä on täällä hyvä olla; rakentakaamme tänne maja, niin jäämme tänne asumaan kunnes Jeshua palaa maan päälle.

Opettaja lupasi meille silloin ja sanoi, että kerran kun te avaatte Tooran, niin siellä on kirjoitettu: Herra näki, että kaikista oli tullut pyhiä, ja oli ilta ja oli aamu 7. päivä. Se oli minun ensimmäinen Tooran oppituntini. Kolmevuotiaalle pojalle puhuttiin näin. Tähän päivään asti se on minulle oppitunti pelastuksesta.

Voi sanoa, että tuli ilta ja tuli aamu, kahdeksas päivä.

Kun naiset tulivat haudalle, heille sanottiin, että siellä ei ole ketään. Tämä juutalaisten käsitys ikään kuin toteutui. Se on kutsu pyhyyteen. Messiaan ruumiissa voi saada pyhyiden.

Talmud puhuu siitä. Kaikkivaltias näki, että siihen kaupunkiin voivat ainoastaan pyhät tulla. Mutta kukaan ei tule sinne, kaupunki on tyhjä. Mitä Hän teki? Hän rakensi Mikvan sinne kaupungin ulkopuolelle. Jokainen, joka palaa sinne kaupunkiin, palaa Kaikkivaltiaan luokse. Hän voi peseytyä ja palata kaupunkiin Mutta heidän tulee olla kuolleet maailmalle, ei tule olla mitään, mikä sitoo heidät maailmaan. Vain

silloin pääsee siihen kaupunkiin sisälle. Se ei paljonkaan poikkea siitä, mitä Paavali meille opettaa vanhan ihmisen kuolemista ja uuden syntymisestä. Juutalaisten uudistumisesta.

Eli juutalaiselle pelastuksen päämäärä on pyhyys, syntien anteeksiantaminen ja lunastus. Ne ovat ehdottomia edellytyksiä sille, että voi olla pyhä. Että Aadam voisi palata siihen tilaan, jossa hän oli paratiisissa. Siinä on pelastuksen ydin juutalaisille. Olla pyhä. Näin voi asian sanoa.

KYSYMYS: Kristillisessä ajattelussa, kun sanotaan, että pelastus on sitä, että me olemme pyhiä, helposti tulee sellainen ajatus ja vastaväite tälle, että sitten minun pitää tehdä sitä ja tätä, että minä saisin sen pyhyden ja pelastuksen. Sitten kristityt sanovat, että nyt mennään lain alle. Siksi ei niin puhuta pyhydestä. Puhutaan vain anteeksiantamisesta, että ei vain mentäisi lain alle.

VASTAUS: Jos ihminen elää lain alla, silloin hänellä ei ole syntiä. Synti on sitä, joka tehdään lakia vastaan. Jos ei ole lakia ei ole syntiä. Lain kautta tunnistamme omia syntejämme. Ehkä voisi puhua siitä, mitä se tarkoittaa, että on lain alla.

KYSYJÄ: Ehkä se on sitä, että yrittää itse pelastaa itsensä eikä luota Jeesuksen pelastukseen.

VASTAUS: Me teemme omia tekoja. Koska me yritämme palvella Kaikkivaltiasta. Mutta pyhä on Hän, joka asuu meissä. Paavali sanoi, että en enää minä elä vaan Messias elää minussa. Ja Messias, joka hänessä elää, on pyhä. Messiaan elämän kautta Paavalissa hänestä tulee pyhä. Kysymys on, miten Messias elää meissä. Miten tehdä niin, että Messias eläisi meissä? Asuuko hän meissä, jos me teemme haureutta? Pyhittääkö hän silloin meidät pyhyydellään, jos me vihaamme jotakuta? Jotta hän eläisi meissä, meidän tulee kuolla, omille synneille, omalle tahdolle.

Talmudissa on sellainen tarina Aleksanteri Makedonialaisesta, rabbista joka kysyi, että mitä minun tulee tehdä, että eläisin. Rabbit vastasivat hänelle, että sinun tulee kuolla. Jotta meillä todella olisi ikuinen elämä. Mitä se ikuinen elämä on? Se on elämää siellä iankaikkisessa maailmassa. Jos minä olen kiinni jossain asiassa tässä maailmassa, jos minä sanon: tämä kirja, tämä paita, tämä keho; en voi antaa tätä pois, koska se on minulle kallisarvoinen, niin silloin se on minun aarteeni. Silloin minun sydämeni on siellä missä minun aarteeni on. En voi elää ikuisessa elämässä, jos olen kiinni ajallisissa asioissa. Ja kieltäytyminen näistä ajallisista asioista, jotta minun aarteeni olisi iäisyudessa, se on usko Messiaaseen. Kun voin sanoa, etten tarvitse mitään muuta kuin Messiaan.

Minulla on lapsia. Mutta kasvatan heitä kuin se olisi palvelusta Messiaalle. Minun perheeni on palvelustyötä Messiaalle.

Paita tai kirja, kaikki on palvelustyötä Messiaalle. Jos aarteeni on Messiaassa, niin elän ikuisuudessa. Siellä on myös minun sydämeni. Silloin olen muuttanut ikuisen elämään. Enkä voi petkuttaa itseäni. Voin sanoa, että minussa on vielä paljon kaikkea, mikä ei ole ikuista. Kerron teille tarinan pojastani.

Kun hän oli kolmevuotias - nyt hän on viisi - hän tuli kysymään minulta, että minkä tähden Jumala ilmestyi Aabrahamille eikä minulle. Hän sanoi, että olen hyvin loukkaantunut siitä. Ja hän oli niin hyvä poika! Sanoin, että Aabraham kulki Kaikkivaltiaan kanssa. Hän oli jättänyt kaiken, kotinsa, isänsä, kaiken, ja oli lähtenyt kulkemaan Kaikkivaltiaan kanssa. Voitko sinä antaa kaiken ja lähteä kulkemaan Kaikkivaltiaan kanssa? Hän mietti. Sitten puolen päivän päästä hän tuli luokseni ja oli hyvin itkettänyt. Hän sanoi, että isä tiedätkö, minä voin antaa kaiken Kaikkivaltiaalle. Mutta minulla on punainen paloauto ja sitä minä en voi antaa!

Sanoin, että katsohan nyt, on Kaikkivaltias ja on tämä paloauto. Hän sanoi, että ymmärrän sen ja siinä se onkin se onnettomuus. Hän pitkään vain itki ja käveli. Sitten hän tuli luokseni ja sanoi: ” Isä, olen niin iloinen! Annoin sen auton naapurin pojalle. ” Nauroin. ” Isä, mitä sinä naurat? Ikään kuin sinulla ei olisi noita punaisia paloautoja, jotka pitää antaa Kaikkivaltiaalle. ” Katsoin itseäni ja kuinka kauan jo olenkaan ollut uskova. Pitkään aikan en ole ollut kolmevuotias. Mutta edelleen löydän itseltäni noita paloautoja. Se on sekä hassua että hyvin surullista. Eli Messias ei aina elä minussa. Välillä sanon Hänelle: ”Anteeksi, minulla on jokin punainen paloauto.” Ja Hän ei avaudu minulle.

Eli meidän tiemme on sitä, että meidän tulee kieltäytyä niistä paloautoista. Koska niitä on ja meidän täytyy itsellemme tunnustaa. Siksi minussa ei ole vielä pyhyyttä.

KYSYMYS: Olen samaa mieltä opetuksen kanssa, mutta aika mielenkiintoista on vain se, että juutalaiset sanovat, että te kristityt elätte vain taivaallisissa, mutta me elämme tässä maassa ja maallisessa. He niin kuin syyttävät meitä tästä vastakohtaisuudesta.

VASTAUS: Uskovana ihmisenä ymmärsin joskus sen asian, että ei voi olla ketään, joka on syyllinen minun edessäni. Jos joku on rikkaampi kuin minä, jos joku asuu siellä Taivaassa, emme me saa koskaan moittia toista palvelijaa. Me elämme niin kuin me elämme. Eikä meidän tule katsoa miten muut elävät eikä syyttää toisia. Jos joku ajattelee Jumalaa, tuntee Hänet, niin se on hyvin paljon. Ja kun ihminen on lähtenyt seuraamaan Jumalaa, ja Jumala on ottanut hänet ja johdattanut häntä, niin hän menee omaa nopeuttaan.

Ainoastaan silloin voin mennä sanomaan jotakin, jos tunnen, että Kaikkivaltias on käsenyt sanoa. Ja siinäkin tapauksessa en voi tuomita. Ja todellakin on mukava nähdä kristittyjen ilo. Me elämme hyvin arkipäiväisesti.

Kerran kaupunkiimme putosi raketti. Se putosi kouluun. Koulun urheilusaliin. Siellä oli määrä kokoontua lapsia, aina 600:n lapseen asti, mutta heidän peliautonsa oli joutunut ruuhkaan, eivätkä he tulleet ajoissa sinne urheilusaliin. Jos he olisivat ehtineet, raketti olisi tappanut heistä monia. Kuulin siitä televisiosta. Ja tämä juontaja sanoi - hän ei ollut mikään uskova - että jälleen kerran tapahtui ihme. Tämä on hyvin sellainen israelilainen tapa. Meillä puhutaan arkipäivän ihmeistä Israelissa, kun Jumala elää mielessä. Me olemme tottuneet Hänen ihmeisiinsä. Eikä ole iloa näistä ihmeistä. Se muistuttaa sellaisen perheen elämää, jossa mies ja vaimo rakastavat toisiaan. Jotka ymmärtävät hyvin toisiaan. Jos heitä vertaa vasta rakastuneisiin . . .

Kun minä katson kristittyjä, niin minä näen sen rakastumisen Jumalaan. Se on melkein sellaista lapsen rakkautta. Valitettavasti meissä sitä ei ole tarpeeksi. Miten

me voisimme tuomita 15-vuotiasta tyttöä ja poikaa, jotka ovat rakastuneet toisiinsa. Jos tällaisen nuoren parin tuomitsee, niin silloin on kuin alati valittava vanhus.

Se ilo, mitä juutalaisilla ei ole - niin kuin juutalainen odotus - psalmissa sanotaan, että milloin meidän suomme tulee iloa täyteen. Vasta silloin voimme iloita. Ehkä siksi, että kristityille Messias on jo ilmestynyt, mutta juutalaisille ei. Siksi ajattelen, että tulee iloita ilolla. Voi olla iloinen pyhä.

Mutta tärkeintä on, että ilo ei ole pyhyiden tilalla, vaan yhdessä pyhyiden kanssa. Se on todella mahtavaa, ja meiltä se ei onnistu. Me olemme aina niin mieltiväisiä. Mutta emme me tuomitse.

KYSYMYS: Vuosia, hyvin paljon vuosia takaperin minua askarrutti tämä sana pyhyys. Mutta sitten minulle sanottiin, että se on hepreaksi: Herralle erotettu. Ja se on auttanut minua kaikessa

VASTAUS: Kyllä, se tarkoittaa: on erotettu kaikesta Jumalalle.

KYSYJÄ: Pyhyys on abstrakti, mutta kun olen Herralle erotettu, olen ottanut ristin ja lähtenyt seuraamaan Herraa Jeesusta.

VASTAUS: Oikein hyvä. Todellakin heprean sanat auttavat monesti asettamaan asiat omille paikoilleen.

KYSYMYS: Kristilliset seurakunnat Suomessa saarnaavat vain pelastusta, mutta on tahoja ja yhteisöjä, joissa saarnataan myös pyhityksestä ja opettavat pyhitystä. Se on kokemukseni mukaan vähemmistö.

VASTAUS: Olisi hyvä olla enemmän niitä seurakuntia, joissa puhutaan pyhyydestä. Todella toivoisi näin.

KYSYMYS: -60, -70-luvuilla oli vielä ihan yleistä, että seurakunnissa puhuttiin enemmän laista ja uskosta ja synnistä. Ehkä nyt on tullut sellaista amerikkalaista kevyttä tilalle. Nyt tosiuskovana kaipaa sitä, että puhuttaisiin taas laista ja sanottaisiin synti synniksi, ettei kaikkea lakaistaisi maton alle, mitä on tehty.

VASTAUS: Vielä vähän aikaa sitten oli hyvin vaikea puhua kristittyjen kanssa tästä asiasta. Israeliinkin tuli kristittyjä opettajia, jotka sanoivat, että ei synnistä tarvitse puhua ollenkaan. He puhuivat, että olemme jo pyhiä, mitä tahansa me teemmekään. Emmekä me pelastu tekojen kautta, joten me teemme mitä haluamme. Se oli todella suuri onnettomuus seurakunnalle. Ajattelen, että se on niin kuin kiusaus seurakunnalle. Mutta kiitos Jumalalle: Jeshua puhui, että Helvetin portit eivät voita seurakuntaa. Sen tähden minusta näyttää siltä, että seurakunta palaa siihen pyhyyteen. Palaa siihen, että pelastus tulee säilyttää. Että se jopa tulee niin kuin tehdä. Siitähän kirjoitukset puhuvat. Ja seurakunta on palaamassa tähän. Toivotaan, että tästä tulee enemmän keskustelua seurakunnassa.

KYSYMYS: Jos saan niin kuin positiivisuutta jatkaa eteen päin, niin jos seurakunta todella menee pyhyiden tielle, niin minkälainen vaikutus sillä voisi olla juutalaisiin, jotka näkevät, että pelastus on nimenomaan pyhityksessä.

VASTAUS: Ajattelen, että jos juutalaiset näkevät pyhiä, niin he tuntevat vetoa näihin ihmisiin. Valitettavasti 2000 vuotta, kun seurakunta on ollut olemassa, tällaisia ihmisiä on ollut hyvin vähän. Voin muistaa tarina hatisismin perustajasta. Hänen nimensä oli Bal Shemtoi. Hän kerran jutteli erään papin kanssa. Tämä oli katolilainen pappi. Hän kävi joka päivä tämän katolilaisen papin luona ja koetti saada tämän rikkomaan valansa ja menemään naimisiin. Joka päivä hän jätti oppilaansa ja meni sen katolilaisen papin luo. Hän yritti ylipuhua tätä, puhui miten hyvää perhe-elämä on, miten mukavaa on kun on lapsia.

Sitten hänen oppilaansa kysyivät, että miksi sinä tuolla tavoin olet alkanut tuota pappia ahdistelemaan. Hän on puolalainen. Jos hän ei mene naimisiin, niin syntyypä vähemmän puolalaisia...

Pitkään aikaan hän ei suostunut puhumaan mitään. Kerran hän sitten sanoi oppilailleen, että olen nähnyt unessa, että tämä pappi oli saavuttanut pyhyiden ja kutsunut hänet taivaalliseen oikeuteen. Pappi oli sanonut, että olen aina kulkenut pyhydessä ja sinä näet, että olen saavuttanut pyhyiden. Nyt sinun pitää ottaa Jeshua vastaan pelastajanasi. Tämä on tie pyhyteen. Sanoin hänelle, että katso nyt, miten pysyt siinä pyhydessä.

Ja hän sanoi, että sittenkin sain ylipuhuttua sen papin menemään naimisiin. Muuten meidän kaikkien pitäisi mennä kasteelle.

Tämä puhuu pyhyiden vaikutuksesta Israelin kansaan. Sillä voi olla valtava vaikutus. Ja jos me tukeudumme Paavaliin, me voimme uskoa siihen, mitä sanotaan kiivaudesta Jumalan puoleen. Mutta toistaiseksi me vain toivomme tätä.

KYSYMYS: Asia, mikä minua on tässä pohdittanut, on se, että kun tytär on ollut kauan opettajana Israelissa, haluaisin takertua Jeesuksen sanoihin, kun hän ehtoollisella sanoi, että niin usein kun te tätä syötte ja juotte. Luterilaisena pidän, että käyn ehtoollisella silloin tällöin. Miten te ajattelette: Onko se vain yksi kerta vuodessa, jolloin tulisi Pesachin seder-ateriaalla viettää sitä ehtoollista, vai tulisiko viettää silloin, kun siltä tuntuu?

VASTAUS: Noin kerran kuussa vietämme yhteistä ateriaa, jossa nautimme ehtoollista. Mutta se on hyvin vaarallista. Koska ehtoollinen on tuomio. Ja Paavali varoittaa siitä. Kun me nautimme ehtoollista, niin me julistamme, että Messias asuu meissä. Jos meissä asuu synti, niin se voi olla hyvin kipeää. Mutta jos todella kuljemme pyhydessä, niin ehtoollinen on niin kuin parantumisen. Eli jokainen tutkikoon itseään. Joskus teen niin, että en ota siitä maljasta, vaan annan sen mennä ohi, koska koen etten ole valmis. Näin tapahtuu harvoin, mutta tapahtuu kuitenkin.

Jos olen tutkinut itseäni ja olen valmis, niin suurella ilolla nautin ehtoollista. Ei ainoastaan Pesach-juhlan aikana.

